

Draci neexistují

Jack Kent

Billy Bixbee byl docela překvapený, když se jednoho rána probudil a ve svém pokojíčku objevil draka. Byl to malý dráček, velký sotva jako koťátko.

Dráček vesele zavrtěl ocáskem a Billy ho pohladil po hlavě.

Billy to utíkal povědět mamince. „Žádní draci neexistují,“ odpověděla Billymu maminka. A myslela to úplně vážně.

Billy se vrátil do pokoje a začal se oblékat. Dráček přiběhl k Billymu a začal vrtět ocáskem. Ale Billy ho nepohladil. Bylo by divné hladit po hlavě někoho, kdo neexistuje.

Billy si umyl ruce a obličej a sešel dolů na snídani. Dráček šel s ním. Teď byl větší, skoro jako pes.

Billy se posadil ke stolu. Drak si vylezl na stůl! Sedět na stole se nesmí, ale maminka s tím nemohla nic moc dělat. Už přeci řekla, že draci neexistují. A pokud někdo neexistuje, nemůžete mu říct, ať sleze ze stolu.

Maminka Billymu udělala lívance, ale drak je všechny snědl. Maminka udělala další. Ale i ty snědl drak. Maminka pekla lívance, dokud jí nedošlo těsto. Na Billyho zbyl jen jediný, ale on řekl, že vlastně stejně víc nechtěl.

Billy si šel nahoru vyčistit zoubky. Maminka začala sklízet ze stolu. Drak už byl stejně veliký jako maminka, uvelebil se v chodbě na koberci a usnul.

Než maminka přišla dolů, drak vyrostl natolik, že ho byla plná chodba. Když chtěl jít Billy za maminkou, musel to oběhnout přes obývací. „Netušil jsem, že draci rostou tak rychle,“ podivil se Billy. „Žádní draci neexistují,“ řekla maminka pevně.

Úklid v přízemí zabral mamince celé dopoledne, protože jí drak překážel v cestě,

a když se chtěla dostat z jednoho pokoje do druhého, musela lézt oknem.

V poledne už drak zabíral celý dům. Z předních dveří mu visela hlava, ze zadních dveří mu visel ocas a v domě už nezůstala žádná místnost, ve které by nebyl aspoň kousek draka.

Když se drak trochu prospal, dostal hlad. Okolo projížděl pekařský vůz. Vůni čerstvého chleba drak nemohl neodolat. Drak se rozběhl po ulici za pekařským vozem. A s drakem běžel samozřejmě i dům, úplně jako hlemýždí ulita.

Po ulici právě přicházel poštovní doručovatel se zásilkou pro Bixbeeovi, když vtom kolem něj proběhl jejich dům a mířil si to dolů ulicí. Pošťák za ním běžel pár bloků, ale nedohonil ho.

Když přišel pan Bixbee domů na oběd, první, čeho si všiml, bylo, že dům je pryč. Naštěstí mu jeden soused poradil, kterým směrem se dům vydal.

Pan Bixbee si sedl do auta a vydal se hledat svůj dům. Pečlivě si prohlížel všechny domy, kolem kterých projížděl. Nakonec uviděl jeden, který se mu zdál známý. Z okna na něj mávali Billy a paní Bixbeeová.

„Co se to stalo?“ ptala se paní Bixbeeová.

„To ten drak,“ odpověděl Billy.

„Žádní dra...“ začala maminka.

„Ale tady JE drak,“ trval na svém Billy. „A moc VELIKÝ drak!“

A Billy pohladil draka po hlavě.

Drak vesele zavrtěl ocasem. A potom, ještě rychleji než narostl, se zase začal zmenšovat.

Za chvíli byl velký asi jako koťátko.

„Takhle velcí draci mi nevadí,“ poznamenala maminka. „Ale proč tak moc vyrostl?“

„Nevím to jistě,“ řekl Billy. „Ale možná proto, že chtěl, abychom si ho všimli.“

Copyright © 1975 Western Publishing Company, Inc.

První vydání 1975 Western Publishing Company, Inc.

Všechna práva vyhrazena.